

сърце. Съвръменнитѣ учени постоянно теглятъ мозъцитѣ на умрѣли хора за разни изслѣдвания. Въ мозъка, именно се отбѣлѣва човѣшката мисъль. Той е градина. Каквато е почвата въ човѣшкия мозъкъ, такива ще бѫдатъ и неговите мисли. Въ човѣшкия мозъкъ има сѫщите зони, както върху земята. Въ него мислитѣ растѣтъ тѣй, както на земята растѣтъ цвѣтятъ. Всѣка мисъль си има форма, която може да носи характера на овца, на вълкъ, на мечка, на лисица, на змия, на паякъ, на мравка, и всички тѣзи форми сѫ качества, които обозаватъ човѣшкия характеръ. И тази видѣлина влиза по сѫщия законъ, както свѣтлината слизи отгорѣ, и въздига всичко у човѣка, издига и добрѣтѣ, и лошиятѣ животни. безразлично, да ли тѣ сѫ вълци или овци. И, когато тѣзи животни се оплакватъ на видѣлината, че има страдания, тя имъ казва: „Не бойте се, додолина азъ пакъ ще ви създамъ, само поработете малко“. Когато се оплакваме, че въ нашия животъ има страдания. видѣлината казва: „Внимавайте, азъ ще създамъ у васъ необходимото“. Но тя не тѣрпи съмнѣние, малодушие, безвѣрие — това сѫ отрицателни качества. Видѣлината, е единъ живътъ на божествената хармония, и само човѣкъ, у когото има тази хармония, може да изпита величието на видѣлината. Видѣлината е единъ разуменъ елементъ. Съвръменнитѣ физици казватъ за свѣтлината: ако се срѣщнатъ свѣтлини отъ два противоположни полюса съ различни дължини и вибрации, тѣ се неутрализиратъ, и тогава се образува тѣмнината. Сѫщото е и съ видѣлината. Мажътъ е единиятъ полюсъ на видѣлината, жената — другиятъ. Събиратъ се, за да образуватъ една божествена хармония. Тѣ ще образуватъ такава хармония, ако дължинитѣ на тѣхнитѣ вибрации еж еднакви. Тогава се създава у насъ чувството любовъ; тогава ние усъщаме разширение на ума, на сърцето. Но непрѣмѣнно двамата трѣбва да произвеждатъ видѣлина, като казва: „вие сте видѣлината“, Христосъ подразбира всички други. Когато казва: „Азъ съмъ видѣлина“. Той подразбира: „Азъ и Отецъ Ми“. Единъ човѣкъ не може да оправи свѣта, и когато казва нѣкой: „Азъ ще оправя свѣта“, той не разбира закона. Трѣбва всѣкога двама, четирима, шестима, осмина и т. н. двойки, само двойки трѣбватъ, отъ които учениците пла-